

Kan du sige nej til Jesus?

Midt på Valby Tingsted blev jeg en forårsformiddag for nogle år siden passet op af en glad, yngre kvinde, jeg var på vej til Kvickly, hendes ærinde var et andet: "Kan du sige nej til Jesus?". Glemslen er nådig, jeg husker ikke, om jeg ligefrem svarede "ja" men jeg er sikker på, at jeg gik videre uden at gå i snak med hende. Ikke helt uden en vis efterfølgende husmandsanger – hvad var det, jeg lige der skete? Sagde jeg nej til Jesus? Prominente folk har gjort det før mig, og med påsken i ryggen, tør man jo indrømme det, men alligevel...

Eftersom jeg ikke talte om Jesus med damen på Tingstedet, så kan jeg jo ikke vide, om hun skulle spørge fra nogen. Jeg tror det ikke, men jeg kom til at tænke på hende i forbindelse med mediernes dækning af påsken, en ikke helt nem sag for journalister. Selv om alting bliver nyt, så bliver nyheden hurtigt væk, hvis man skal skrive om det i avisen.

Så må man gribe til meningsmålingerne, vi ringer til Camilla. Det kommer der sjove ting ud af: Morgenavisen Jyllandsposten kunne således viderebringe den gode nyhed om, at hver fjerde tror på Jesu opstandelse, mens Berlingske Tidende lidt mere underspillet informerede om, at hver tredje mener, at det kirkelige budskab i forbindelse med påsken har betydning. Til grund for den første overskrift lå en meningsmåling foretaget af Rambøll/Analyse, mens Gallup havde spurgt for Berlingske. Andre medier havde allieret sig med andre analyseinstitutter, DR kunne for eksempel – surprise – påskedag afsløre, at unge går ind for at adskille kirke og stat.

Politiken havde valgt en anden vej, deres såkaldte analyseredaktør kastede sig over folkeskolens kristendomsfag, og affejede i en bisætning kristendom som "pjank og pjat", væk med dannelse og ind med endnu mere PISA forstod man – og håber, at Politikens læsere også forstår at lodde dybden i den barbariske position.

Men tilbage til meningsmålingerne. Set herfra er det især den med opstandelsen, der er svær. Hele 26,3 procent "tror", at Jesus genopstod fra de døde, "som det er beskrevet i Bibelen", mens 48 procent "tror", at Jesus blev korsfæstet, "som det er beskrevet i Bibelen". Tror og tror er vel for en teologisk betragtning ikke helt det samme i de to spørgsmål med mindre det handler om at vurdere Bibelen som historisk kilde. Men hvis man er ubekvem ved kategorierne og usikker på det underliggende bibelsyn, hvis man tror på opstandelsen som et uudgrundeligt mysterium, hvis betydning man aldrig bliver færdig med at udforske, tage til sig og se verden i lyset af – hvornår er det så, at man pludselig har sagt nej til Jesus?

Hvis man tror på opstandelsen som et uudgrundeligt mysterium, hvis betydning man aldrig bliver færdig med at udforske - hvornår er det så, at man pludselig har sagt nej til Jesus i en meningsmåling?

Muligheden ligger lige for, så er De advaret, næste gang de ringer, folkene fra analyseinstituttet. Så må man vælge enten at droppe spidsfindighederne og svare ja til Jesus – slet og ret – eller ende i den offentlige kategori af lidettroende.

Uanset hvad man vælger, så giver meningsmålingerne ikke nogen som helst indsigt i opstandelsen og det, der ligner. Måske giver de endda endnu et nøk til forestillingen om, at kirken er et meningsfællesskab, til opfattelsen af at tro er meninger og først og fremmest en intellektuel øvelse, hvor man for alt i verden skal huske at læse det med småt. Så er man nemlig sikker på, at troen kommer til at passe til de alt for små sko, vi går i.

Næste helligdag forude er Store Bededag. Må vi bede om, at ånden kommer over meningsmålingerne? Og Herren hjælpe os, så vi aldrig kan sige nej til Jesus?